

Meğer

– demet • 08 Ocak 2014

Meğer ne çok canı yanarmış insanın
Meğer ne yanarmış
İnsanlar kuyulara benzermiş.
Kendi kuyularında boğulmuş...
Meğer ne çok canı yanarmış insanın
Ne yanarmış,
Her şey geçmişte kalırmış ama
Geçen hiç bir şey olmazmış...
Çok acı çeken insanlar
Artık eskisi gibi olmazmış.
Meğer ne çok canı yanarmış insanın
Ne yanarmış...
Ne kadar silersen hayatları
Ya yırtıldı defterleri
Yada izi hep kalırmış yüreklerde
Bazen saçmalarmış insan...
Konuşurken
Sırf sevdiğinin yanında olmak içinmiş
Meğer ne çok canı yanarmış insanın
Ne yanarmış...
Fırtınanın şiddeti ne kadar şiddetli olursa
Olsun martı
Sevdiği limandan ayrılmazmış.
Ne kadar canı yansa da ayrılamazmış
Çok canı yanarmış insanın
Çok canı yanarmış
Gülmeyi armağan etmiş bize rabbim
Bazende nereye koyduğunu insan bulamazmış.
Meğer ne canı yanarmış insanın
Arasa da bir gülüşü bulamazmış
Geçmişini anar yanarmış
Geleceğine yanarmış...
Hayallerine yanarmış
Umutlarına yanarmış
Mucize ise kapılarını

Ancak kendine inananlara açarmış...
Meğer ne canı yanarmış insanın
Ne yanarmış
İnsan olgunlaşmayınca anlamazmış...
Yaralar kanamadan
Yürekler yanmadan
Gözler yaşarmadan
Saçlar ağarmadan anlaşılmazmış.
Meğer ne çok canı yanarmış insanın
Ne yanarmış...
demet